

- przygotowuje materiały do planów gospodarczych; współdziała w akcji przeciwsztormowej i ratownictwa brzegowego; zabezpiecza mienie wyrzucone przez morze w obrębie obchodu ochrony wybrzeża.
- 3) Posiadane kwalifikacje:
 wykształcenie — średnie techniczne;
 praktyka zawodowa:
 cztery lata na stanowisku nadzorca ochrony wybrzeża.
- 4) Obecny tytuł służbowy i uposażenie pracownika:

nadzorca obchodu ochrony wybrzeża — VI grupa uposażenia zasadniczego plus dodatek służbowy według stawki „b” plus dodatek specjalny 350 zł.
 Dotychczasowe łączne uposażenie netto 1.174 zł.

- 5) Zakwalifikowanie pracownika:
 grupa zawodowa żeglugowo-techniczna;
 nazwa stanowiska — nadzorca obchodu wybrzeża.
- 6) Zaszeregowanie pracownika: do XI grupy uposażenia zasadniczego w kwocie 1.250 zł brutto, czyli 1.176 zł netto.

Załącznik nr 4.

ZASADY PRYZNAWANIA DODATKÓW ZA ZNAJOMOŚĆ JĘZYKÓW OBCYCH

§ 1. 1. Pracownikom terenowych organów administracji morskiej, zatrudnionym na stanowiskach wymagających biegłej znajomości języków obcych do wykonywania czynności służbowych — przysługuje prawo do dodatków za znajomość języków obcych.

2. Wysokość dodatków za biegłą znajomość języków obcych w słowie i piśmie wynosi:

- za znajomość pierwszego języka — 120 zł miesięcznie,
- za znajomość każdego następnego języka — 90 zł miesięcznie.

§ 2. Prawo do dodatków za znajomość języków obcych powstaje od pierwszego dnia następnego miesiąca po pomyślnym złożeniu przez pracownika egzaminu ze znajomości języków obcych, gaśnie zaś z końcem miesiąca, w którym pra-

cownik przestał pełnić czynności służbowe na stanowisku, z tytułu którego pobierał wyżej wymieniony dodatek.

§ 3. Pracownik zachowuje prawo do dodatku za znajomość języków obcych także w czasie:

- urlopu wypoczynkowego,
- urlopu macierzyńskiego,
- choroby nie przekraczającej 3 miesięcy,
- wszelkiego rodzaju innych usprawiedliwionych nieobecności w pracy, podczas których nie traci prawa do wynagrodzenia, lecz przez okres nie dłuższy niż 3 miesiące.

§ 4. Wykaz stanowisk, które uprawniają do pobierania dodatków za znajomość języków obcych, ustala dyrektor urzędu morskiego w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Marynarzy i Portowców.

218

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 czerwca 1959 r.

w sprawie warunków uprawniających szkoły wyższe, placówki naukowe Polskiej Akademii Nauk i instytuty istniejące poza szkołami wyższymi do nadawania stopni naukowych.

Na podstawie art. 4 ust. 2 i art. 154 pkt 1 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkołach wyższych (Dz. U. Nr 68, poz. 336) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do:

- 1) państwowych szkół wyższych działających na podstawie ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkołach wyższych (Dz. U. Nr 68, poz. 336), zwanej w dalszym ciągu „ustawą”,
- 2) placówek naukowych Polskiej Akademii Nauk, zwanych dalej „placówkami Akademii”, działających na podstawie ustawy z dnia 30 października 1951 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. Nr 57, poz. 391),
- 3) instytutów naukowych i naukowo-badawczych, istniejących poza szkołami wyższymi, zwanych dalej „instytutami”, działających na podstawie ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o tworzeniu instytutów naukowo-badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej (Dz. U. Nr 5, poz. 38) lub utworzonych na podstawie art. 47 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. z 1956 r. Nr 45, poz. 205) albo na podstawie przepisów szczególnych.

§ 2. 1. Placówki Akademii mogą nadawać stopnie naukowe pracownikom działalności podstawowej zatrudnionym w Polskiej Akademii Nauk lub w jej placówkach oraz aspirantom i stypendystom naukowym Polskiej Akademii Nauk.

2. Instytuty mogą nadawać stopnie naukowe:

- 1) pracownikom działalności podstawowej zatrudnionym w danym instytucie oraz aspirantom i stypendystom naukowym danego instytutu,

- 2) pracownikom działalności podstawowej, zatrudnionym w innych instytutach tego samego resortu, aspirantom i stypendystom innych instytutów tego samego resortu — w przypadku posiadania przez kandydatów skierowania od kierownictwa swego instytutu.

§ 3. 1. Wydziały szkół wyższych posiadają prawo nadawania stopni naukowych z zakresu gałęzi nauki lub dyscypliny naukowej wchodzącej w skład głównych kierunków naukowych danego wydziału.

2. Placówki Akademii i instytuty posiadają prawo nadawania stopni naukowych z zakresu gałęzi nauki lub dyscypliny naukowej stanowiącej główny kierunek prac badawczych danej placówki lub instytutu.

3. W przypadkach wątpliwych Minister Szkolnictwa Wyższego po zasięgnięciu opinii komisji przewidzianej w § 6 decyduje, który z wydziałów szkół wyższych posiada prawo nadawania stopni naukowych z określonej gałęzi nauki lub dyscypliny naukowej. W stosunku do placówek Akademii i instytutów uprawnienie to przysługuje Prezydium Polskiej Akademii Nauk po zasięgnięciu opinii komisji przewidzianej w § 6.

§ 4. 1. Wykazem określonym w art. 4 ust. 3 ustawy mogą być objęte wydziały szkół wyższych:

- 1) w zakresie nadawania stopnia doktora, jeżeli:
 - a) posiadają w swoim składzie co najmniej 8 zatrudnionych w pełnym wymiarze zajęć samodzielnych pracowników nauki, z których co najmniej jeden reprezentuje dyscyplinę naukową lub gałąź nauki odpowiadającą tematowi rozprawy doktorskiej,
 - b) co najmniej połowa katedr wchodzących w skład wydziału obsadzona jest przez samodzielnych pracowników nauki.

ków nauki lub też w skład wydziału wchodzi co najmniej 4 samodzielnych pracowników nauki z tytułem profesora zwyczajnego lub nadzwyczajnego,

c) w związku z posiadaniem w swoim składzie samodzielnych pracowników nauki w ilości wskazanej pod lit. a) i b) tworzą środowisko naukowe o odpowiednio wysokim poziomie;

2) w zakresie nadawania stopnia docenta, jeżeli:

a) posiadają w swoim składzie co najmniej 12 zatrudnionych w pełnym wymiarze zajęć samodzielnych pracowników nauki, w tej liczbie co najmniej 6 z tytułem profesora zwyczajnego lub nadzwyczajnego, a spośród nich co najmniej jednego profesora reprezentującego dyscyplinę naukową lub gałąź nauki odpowiadającą tematowi rozprawy habilitacyjnej,

b) co najmniej połowa katedr wchodzących w skład wydziału obsadzona jest przez samodzielnych pracowników nauki,

c) w związku z posiadaniem w swoim składzie samodzielnych pracowników nauki w ilości wskazanej pod lit. a) i b) tworzą środowisko naukowe o odpowiednio wysokim poziomie.

2. Przy ustalaniu liczbowej obsady wydziałów przez samodzielnych pracowników nauki każdy samodzielny pracownik nauki brany jest pod uwagę w danej szkole tylko jeden raz. Samodzielny pracownik nauki może być w danej szkole wzięty pod uwagę na wydziale, w skład którego wchodzi katedra, w której jest zatrudniony, bądź na wydziale, na którym spełnia główną część swoich obowiązków dydaktycznych; w przypadkach wątpliwych rozstrzyga senat szkoły wyższej.

3. Przy ustalaniu liczby samodzielnych pracowników nauki zatrudnionych w pełnym wymiarze zajęć (ust. 1) uwzględnia się również samodzielnych pracowników nauki zatrudnionych w połowie wymiaru zajęć, jeżeli pełnią funkcje w administracji dydaktyczno-naukowej szkoły, jak również członków Polskiej Akademii Nauk bez względu na wymiar zajęć.

§ 5. 1. Wykazem określonym w art. 154 pkt 1 ustawy mogą być objęte placówki Akademii i instytuty:

1) w zakresie nadawania stopnia doktora, jeżeli:

a) zatrudniają w pełnym wymiarze zajęć co najmniej 8 samodzielnych pracowników nauki, w tej liczbie co najmniej 4 z tytułem profesora zwyczajnego lub nadzwyczajnego, a spośród nich co najmniej jednego profesora reprezentującego dyscyplinę naukową lub gałąź nauki odpowiadającą tematowi rozprawy doktorskiej,

b) w związku z posiadaniem w swoim składzie samodzielnych pracowników nauki w ilości wskazanej pod lit. a) tworzą środowisko naukowe o odpowiednio wysokim poziomie,

c) posiadają radę naukową, w której zasiada co najmniej 10 samodzielnych pracowników nauki, w tej liczbie co najmniej 5 z tytułem profesora zwyczajnego lub nadzwyczajnego;

2) w zakresie nadawania stopnia docenta, jeżeli:

a) zatrudniają w pełnym wymiarze zajęć co najmniej 12 samodzielnych pracowników nauki, w tej liczbie co najmniej 6 z tytułem profesora zwyczajnego lub nadzwyczajnego, a spośród nich co najmniej jednego profesora reprezentującego dyscyplinę naukową lub gałąź nauki odpowiadającą tematowi rozprawy habilitacyjnej,

b) w związku z posiadaniem w swoim składzie samodzielnych pracowników nauki w ilości wskazanej pod lit. a) tworzą środowisko naukowe o odpowiednio wysokim poziomie,

c) posiadają radę naukową, w której zasiada co najmniej 15 samodzielnych pracowników nauki, w tej liczbie co najmniej 8 z tytułem profesora zwyczajnego lub nadzwyczajnego.

2. Przy ustalaniu liczby samodzielnych pracowników nauki zatrudnionych w pełnym wymiarze zajęć (ust. 1) uwzględnia się również samodzielnych pracowników nauki zatrudnionych w połowie wymiaru zajęć, jeżeli są członkami kierownictwa, kierownikami działów, zakładów lub równorzędnych naukowych komórek organizacyjnych placówek Akademii lub instytutów, a w placówkach Akademii ponadto członków Polskiej Akademii Nauk bez względu na wymiar zajęć.

§ 6. Okoliczności, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 lit. c) i pkt 2 lit. c) oraz § 5 ust. 1 pkt 1 lit. b) i pkt 2 lit. b) stwierdza się na podstawie opinii komisji, złożonej z 6 samodzielnych pracowników nauki powoływanych w liczbie trzech przez Ministra Szkolnictwa Wyższego spośród członków Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego i przez Prezydium Polskiej Akademii Nauk w pozostałej ilości.

§ 7. Jeżeli wydział szkoły wyższej właściwy dla danej dyscypliny naukowej nie spełnia w żadnej szkole wyższej warunków określonych w § 4, właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Szkolnictwa Wyższego po zasięgnięciu opinii komisji, o której mowa w § 6, może przyznać niektórym wydziałom na oznaczony okres czasu prawo nadawania stopni naukowych w zakresie danej dyscypliny. Nadanie uprawnień następuje pod warunkiem zaproszenia do udziału w przewodzie z głosem stanowczym samodzielnych pracowników nauki z jednoimiennych wydziałów innych szkół, a w razie braku takich wydziałów — z wydziałów pokrewnych lub z innych placówek naukowych, tak ażeby przy przewodzie liczbowy stan wydziału odpowiadał warunkom określonym w § 4.

§ 8. 1. Wydział szkoły wyższej, placówkę Akademii lub instytut, objęte wykazami, o których mowa w art. 4 ust. 3 i art. 154 pkt 1 ustawy, skreśla się z wykazów, jeżeli przestaną odpowiadać warunkom określonym w §§ 4 i 5.

2. Przewody doktorskie i habilitacyjne wszczęte przed utratą uprawnień przez placówki wymienione w ust. 1 mogą być dokończone:

1) na wydziałach w szkołach wyższych — pod warunkiem zaproszenia do udziału w przewodzie z głosem stanowczym samodzielnych pracowników nauki danej lub pokrewnnej dyscypliny z innych wydziałów szkoły lub innych szkół wyższych lub placówek naukowych — tak aby liczbowy skład wydziału odpowiadał warunkom określonym w § 4,

2) w placówkach Akademii i instytutach — jeżeli w przewodzie doktorskim rozprawa doktorska została przedłożona radzie naukowej, a w przewodzie habilitacyjnym zapadła uchwała rady naukowej o dopuszczeniu do przewodu habilitacyjnego.

§ 9. 1. Przewody kandydackie wszczęte przed dniem wejścia w życie ustawy na wydziałach, które w związku z przepisami rozporządzenia nie uzyskają prawa do nadawania stopnia naukowego doktora, prowadzone są nadal jako przewody doktorskie pod kierownictwem tych samych promotorów, z tym że czynności wymienione w art. 79 ust. 1 pkt 3—7 ustawy muszą być dokonane na wydziale uprawnionym do nadawania stopnia naukowego doktora.

2. Uchwały rad wydziałów szkół wyższych o nadaniu stopnia doktora powzięte po dniu wejścia w życie ustawy, a przed dniem ustalenia zgodnie z przepisami rozporządzenia wykazu wydziałów uprawnionych do nadawania stopni naukowych, podlegają zatwierdzeniu przez Centralną Komisję Kwalifikacyjną dla Pracowników Nauki w dotychczasowym trybie postępowania tylko w przypadku, jeżeli dany wydział nie uzyskał prawa do nadawania stopnia doktora.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz